

РЕШЕНИЕ

№ 4941

гр. София, 18.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 26.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **1788** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващи от АПК във връзка с приложението на чл. 35 от ЗРАСРБ.

Образувано е по жалба на К. П. М., с адрес: [населено място], срещу писмо, рег. № 94-00-33/07.02.2022 г. на изпълнителния директор на Национален център за информация и документация /Н./, в което е обективиран отказ за премахване от електронната страница на Н. на дисертационния ѝ труд.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспореният отказ, поради противоречие са материалния закон, на установената форма и на целта на закона. Претендира се присъждане на разноски по списък. В с.з. жалбоподателката се явява лично, поддържа жалбата.

Ответникът, в представен по делото писмен отговор, оспорва жалбата по всички релевиращи в нея доводи и основания. Счита, че акта не е индивидуален адм. акт, а жалбата – за неоснователна. Не се представлява в с.з.

Съдът като съобрази доводите на страните с данните и доказателствата по делото и съобрази с относимата правна уредба, приема следното от фактическа и правна страна:

По допустимостта:

Жалбата е подадена против индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол, с оглед обективиран отказ по искане, от надлежно активно, процесуално-легитимирано лице, адресат на акта, в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Фактите по случая са следните:

Жалбоподателката е придобила образователна и научна степен „доктор“, съгласно ЗРАСРБ, поради което дисертационният ѝ труд е поставен на електронната страница на Н.. От същата е подадена молба за премахване от електронната страница на Н. на дисертационния ѝ труд /л. 10/.

От ответника се посочва като законно основание за процесния отказ разпоредбата на чл. 2а, ал. 4 от ЗРАСРБ, според която Националният център за информация и документация поддържа архив на защитените дисертационни трудове в електронен и печатен формат с публичен достъп.

Така описаните факти са установени от доказателствата по делото, съдът ги приема за безспорни.

При тази фактическа обстановка съдът прие от правна страна следното:

Оспореното писмо, предмет на съдебен контрол, е издадено от компетентен орган – изпълнителният директор на Национален център за информация и документация.

Съгласно чл. 2, ал. 2 от НАРЕДБА № 3 ОТ 4 Ю. 2018 Г. ЗА УСЛОВИЯТА И РЕДА ЗА ВОДЕНЕ НА РЕГИСТЪРА НА ЛИЦАТА, ПРИДОБИЛИ ОБРАЗОВАТЕЛНА И НАУЧНА СТЕПЕН "ДОКТОР" И/ИЛИ НАУЧНАТА СТЕПЕН "ДОКТОР НА НАУКИТЕ", НА ЗАЩИТЕНИТЕ ДИСЕРТАЦИОННИ ТРУДОВЕ И НА ХАБИЛИТИРАНИТЕ ЛИЦА В РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ: „Действията по вписване в Регистъра се извършват от длъжностни лица, определени със заповед на изпълнителния директор на Н.“ Следователно, компетентен да заличи от регистъра дисертационния труд е именно изп. директор на Н..

Заложената от законодателя цел по чл. 2а от ЗРАСРБ е поддържане на база данни, с цел да се прегради възможността от злоупотреби, във вр. с упражняването на права от възникналите във връзка с придобита при тези обстоятелства научна степен от конкретни лица – настъпване на вредоносен за висшите училища и носителите на авторски права върху научните трудове, въз основа на които е придобита съответна научна степен.

Тя е проява на защитната функция на правото в регулираните от ЗРАСРБ обществени отношения.

Според чл. 2а, ал. 4 от ЗРАСРБ: „Националният център за информация и документация поддържа архив на защитените дисертационни трудове в електронен и печатен формат с публичен достъп.“

Анализът на цитираната норма води до категоричния извод, че се касае за достъп до целия дисертационен труд, а не до неговото заглавие или части от същия.

В подкрепа на този правен извод е и разпоредбата на чл. 5, ал. 1, т. 12 от Наредба № 3/18 г., според която за всяко лице, вписано в Регистъра, се създава електронен профил, в който се посочват анотация и препратка към дисертационния труд.

Волята на законодателя, в случая е пределно ясна и е в посока осигуряване на пълен достъп до пълния текст на дисертационните трудове и това е свързано с осуетяване на възможността за плагиатство. При наличие на публичен достъп до тези трудове, всеки автор на такъв със защитени права би имал възможността да се запознае с всеки нов труд с аналогична тематика и да извърши преценка дали неговият труд не е станал предмет на плагиатство и да защити правата си по съответния ред. Всяко злонамерено лице с такова поведение би могло да се снабди със защитен труд, като се снабди със същия на свободния пазар на хартиен носител. Както в с.з. се установи, дори и труда

на жалбоподателката е издаден от ИК „С.“ и е общодостъпен.

В заключение, съдът счита, че оспореното писмо, макар и не в изискуемата форма като заповед, е издадено при спазване на административно – производствените правила, при точно приложение на материалния закон, в пълно съответствие с целта на закона. Като такова следва да се остави в сила.

От ответника не се претендират разноски и такива не следва да се присъждат, въпреки изхода на спора.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. П. М., с адрес: [населено място], срещу писмо, рег. № 94-00-33/07.02.2022 г. на изпълнителния директор на Национален център за информация и документация /Н./, в което е обективиран отказ за премахване от електронната страница на Н. на дисертационния ѝ труд.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: